

Ersättaren

G. Grigoriou

Ersättaren

av Christian Lanciai (2003)

(bygger på en verklig historia)

Personerna :

Bruce Lockhart
Lord George Cecil
Robert, hans son
Clothilde, hans fästmö
Dick, deras vän
en kypare
Evelyn, bankkamrer
en polis

Handlingen äger rum i England, Italien och Indien under 1990-talet.

Copyright © Christian Lanciai 2003

Ersättaren

Akt I scen 1. En fashionabel fest i Brighton: smoking och långa klänningar.

Bruce Vilket pack! Bara fåfänga snobbar allihop som ingenting har utom pengar. En glittrande yta, ett imponerande oförtjänt överflöd - det är allt. Inget djup, ingen mening, inga syften och ingen substans - bara dagfjärilsfladder.

Lord Cecil Bruce, min unge man, jag har hört mycket om er. Ni lär just ha kommit hem från en resa.

Bruce Det stämmer.

Cecil En vittberest sökare är just vad jag behöver.

Bruce Hur så?

Cecil Min son. Ni var ju klasskamrat med honom.

Bruce Robert Cecil, ja visst. En spjuver.

Cecil Det är han alltjämt. Problemet är att han är försvunnen.

Bruce Då är han det kanske med avsikt.

Cecil Det är just vad jag är rädd för.

Bruce Har han gjort någon olämplig person med barn?

Cecil Nej, det är värre än så. Bruce, får jag ge dig ett uppdrag? Det blir avlönat som ett jobb.

Bruce Då är det bäst att ni förklarar vad jag ska göra.

Cecil Du har rätt, gosse. Jag ska ge dig hela fallet. Min son är försvunnen i Italien, där han troligen lever livet och leker mest med flickor. Jag skickar honom pengar för hans uppehälle, men jag är trött på det nu. Jag vill att han kommer hem och börjar arbeta. Ingen kan överta min firma utom han.

Bruce Jag förstår, Sir. Skall jag spåra upp honom, droga ner honom, sätta honom på flyget hem, rycka honom loss från hans flicka eller flickor för alltid och skicka honom direkt hem till er per postförskott?

Cecil Helst, men övertyga honom gärna om nödvändigheten. Bara en gammal vän till honom som du skulle kunna övertyga honom.

Bruce Han hade närmare vänner än jag.

Cecil Jag känner bara dig, och du råkar vara här nu. Dessutom är du fri och ledig. Jag står för alla omkostnader.

Bruce Och om jag misslyckas?

Cecil Se det så här. Om du lyckas är din lycka gjord. Om du misslyckas har du ingenting förlorat.

Bruce Nåväl, Sir. Ni är tillräckligt övertygande. Var skall jag börja?

Cecil Italienska rivieran. Han spelade bort en förmögenhet i Monte Carlo. Han festade runt i San Remo. Det senaste jag hört är att han har en flicka i Rapallo.

Bruce Italienska?

Cecil Nej, en fransyska. Clothilde Charmant.

Bruce Ett bra namn på en tilldragande flicka.

Cecil Sök upp henne i Rapallo. Har vi tur är hon fortfarande hans flicka. I varje fall lär hon kunna leda dig till honom.

Bruce Jag tror vi har nått en överenskommelse, Sir. (*räcker fram handen*)

Cecil En gentleman i nöd kan alltid lita på en annan gentleman. (*fattar hans hand, och samförstånd tycks uppstå.*)

Scen 2. Clothildes bostad.

(*Det ringer. Clothilde går och öppnar.*)

Bruce (utanför) Goddag, Clothilde.

Clothilde Är det du som är Bruce?

Bruce Ja.

Clothilde Kom in då. Jag blev så förvånad när du ringde. Jag visste inte att Robert hade några vänner.

Bruce Jag är kanske en av de få.

Clothilde Samtidigt är jag glad att du hörde av dig. Det var just en sådan som du som jag behövde.

Bruce Hur så?

Clothilde Någon som förstod Robert och kunde lära mig förstå honom.

Bruce Jag är rädd att jag aldrig riktigt förstod honom själv.

Clothilde Du är blygsam.

Bruce Jag försöker vara uppriktig.

Clothilde Det är just en sådan vän som både jag och Robert behöver.

Bruce Tydligen är ni fortfarande tillsammans.

Clothilde Ja. Varför har du sökt upp honom? Är det problem hemma? Vill hans far inte skicka honom mera pengar?

Bruce Ungefär så.

Clothilde Så du har både Roberts och hans fars förtroende.

Bruce Åtminstone hans fars. Robert tror jag aldrig hade förtroende för någon.

Clothilde Det stämmer. Men han har det för sig själv.

Bruce När får jag träffa honom?

Clothilde När han själv vill.

Bruce Vad betyder det?
(Robert öppnar dörren och stiger in.)

Robert Bruce, din gamle ordentlige skojare, ursäkta att jag stått och tjuvlyssnat, men jag kunde inte låta bli när jag hörde att du skulle komma hit. Så farsgubben vill säga upp kontraktet.

Bruce Han vill att du ska komma hem och börja arbeta för hans firma.

Robert Det har han alltid velat, men jag är inte funtad för sådant. Jag kan inte göra pengar. Jag kan bara förbruka dem.

Bruce Det är roligare att förbruka dem än att göra dem.

Robert Det är det jag menar. Farsgubben har gjort pengar i hela sitt liv men aldrig förbrukat dem. Inte ens jag kommer att kunna förbruka dem under hela mitt liv. Varför skulle jag då göra mera pengar?

Clothilde Han menar kanske att du lever för lättsinnigt.

Robert Ändå har jag bara fast sällskap numera och sedan ett halvår! Jag börjar ju långsamt stadga mig! Någon högre moral kan gubben inte kräva av mig.

Bruce Jag har ändå lovat att försöka övertala dig.

Robert Ja, gör det, Bruce! Försök! Stanna här och lev med oss! Kom med oss ut och segla! Låt oss försöka övertyga varandra, du om rimligheten i min fars puritanism och jag om sundheten i mitt leverne, och se vem som omvänder vem!

Bruce En god utmaning. Men jag måste hålla din far underrättad.

Robert Gör det! Berätta om alla mina dygder! Beröm mig och min älskade, världens vackraste och frommaste kvinna! Om det var något jag aldrig förtjänade, så var det en så god kvinna som hon.

Bruce Hon tycks inte dela din mening.

Robert Det är det jag menar.

Clothilde Kom nu, pojkar, med mig ut i köket, så får ni bestämma vad ni vill ha.

Bruce Är hon en bra kokerska också?

Robert Om! Hon älskar att laga mat. Det är det roligaste hon vet. Med den inställningen blir maten alltid bra. Ingen lagar god mat på slentrian. Det är en konst som kräver noggrannhet och kontemperation, eller hur, Clothilde?

Clothilde Framför allt exakthet.

Robert Har du ingen flicka, Bruce?

Bruce Nej, ingen ville ha mig.

Robert Du var för ordentlig.

Bruce Nej, för fattig.

Robert Du hade väl aldrig kunnat resa till Italien om inte farsgubben betalat för det, eller hur?

Bruce Rätt gissat.

Robert Jag tror vi tar gnocchi idag, Clothilde. Det är riktig bondmat som passar för en jordnära man som Bruce.

Bruce Jag tar gärna vad som helst.

Robert "Anything goes", som smygbojen Cole Porter sade.

Clothilde Skönt att slippa andras anspråk. *(går ut i köket)*

Robert Hon är en pärla, Bruce. Vad tycker du om henne?

Bruce Charmant.

Robert Ja, hon gör skäl för sitt namn. Ändå skäms jag nästan för hennes skull.

Bruce Varför då?

Robert Hon är för god för mig. Det känns som att jag utnyttjar henne.

Bruce Hon tycks inte klaga.

Robert Och så länge hon inte klagar kör jag vidare med henne så långt det går, bara för att se var det ska sluta. Naturligtvis kan jag då inte ha någonting till övers för farsgubben och hans böner.

Bruce Tänk om han upphör med ditt underhåll?

Robert Det gör han inte, Bruce. Jag är hans ende son.

Scen 3. Senare.

Bruce Men jag förstår inte vad ditt bekymmer med Robert är.

Clothilde Det förstår inte jag heller.

Bruce Såvitt jag kan se är han den idealiske vännen, rik och vacker, generös och trevlig, han har allt och ger dig allt och är dig inte ens otrogen.

Clothilde Det är bäst att du ingenting vet.

Bruce Om vad då?

Clothilde Visst är han trevlig. Han charmar alla. Han behöver inte ens köpa vänner. Han får dem alla gratis var som helst. Inte ens du, som känt honom så länge, kan se något av vad som döljer sig under den fryntliga ytan.

Bruce I skolan gjorde han sig bemärkt för vissa våghalsigheter. Han klättrade upp till kapellets spira och riskerade livet bara för att behänga den med sin skolas färger. Han var galen men aldrig ond.

Clothilde Naturligtvis lärde du aldrig känna honom från hans erotiska sida.

Bruce Vad är det med den?

Clothilde Jag vill inte tala om det. Tror du verkligen du kan fresta honom till att fara hem?

Bruce Jag vet inte ännu.

Clothilde Det vore bäst för oss alla och för honom själv om han gjorde det.

Bruce Jag kan bara försöka. Går det så går det.

Clothilde Problemet är att han vill inte.

Bruce Han kan övertalas till att vilja det.

Clothilde Det får vara en skicklig övertalare i så fall.

Bruce Jag är den enda möjliga kandidaten.

Clothilde Hans enda chans.

Robert (kommer in) Sitter ni där och intrigerar mot mig nu igen.

Clothilde Inte alls, Robert. Vi diskuterar bara omöjligheten i att få dig tillbaka till England.

Robert Har du inte gett upp än, Bruce.

Bruce Jag måste göra vad jag kan.

Robert Ja, det har du ju betalt för. Njut av situationen så länge det går, Bruce. Lev upp pappas pengar. Han skickar dig mer om du bara låter honom få behålla hoppet att du kan få mig tillbaka. Låt oss leva och skratta åt honom och hans hopp, som vi alla lever på.

Clothilde Du är så ansvarslös, Robert.

Robert Det är meningen. Vad är ansvar? Bara fåfänga bekymmer. Vad rör mig börsens uppgång och fall? Vad kan jag göra åt världssvälten och Aidsepidemin? Vad kan jag göra åt Kinas militära uppbyggnad och tilltagande terrordiktatur? Det enda jag kan göra är att låta aidsnegrerna dö och fortsätta låta kineserna mörda så många av sina egna medborgare som möjligt. Det enda jag kan göra åt världssvälten är att låta den fortsätta grassera och gripa omkring sig. Det enda jag kan göra åt börsens nyckfullhet och världens miljöförstöring är att akta mig för att ha någonting med den

att göra. Har jag inte rätt till mitt eget liv? Låt mig få hålla mina händer rena, och lämna mig i fred för all världens smuts och elände. Det är min demokratiska rättighet.

Bruce Du är en filosof, Robert.

Robert Nej, levnadskonstnär.

Clothilde Men är vi inte alla ansvariga för allt liv på jorden och skyldiga att ta vår del av ansvaret?

Robert Jag har inte gjort något för att frambesvärja aidsepidemin. Jag har inte gjort något för att bidra till miljöförstörelsen. Jag har inte utsugit folk och fått banker att kollapsa. Jag är oskyldig. Låt mig vara oskyldig.

Clothilde Men du har pengar och möjlighet att göra en insats för miljörörelsen och antiglobaliseringen.

Robert Det är pappas pengar. Jag har ingenting gjort för att förtjäna dem. Jag använder hans pengar på det bästa möjliga sätt genom att sätta dem i rörelse och köpa glädje för dem genom fester och gott sällskap. Det är inte ens särskilt dyrt. Det kommer att räcka mer än väl genom hela livet, om bara farsgubben inte bråkar. Så länge du håller honom på avstånd är du välkommen att dela vårt liv.

Bruce En diplomatisk utmaning.

Robert Du är rätt man för den. - Några fler klagomål, Clothilde? Nå, vart går vi och äter och festar i kväll?

Bruce Jag föreslår Ginos.

Robert Ypperligt! Är du med, Clothilde? Du slipper laga mat i kväll. Skona ditt söta ansikte från sura miner, är du snäll. Du minns vårt avtal.

Clothilde Jag älskar dig, Robert.

Robert Visa det då, och var glad tillsammans med mig. Vad du behöver är ett gott vin.

Bruce Det behöver vi nog alla.

Robert Rätt talat, Bruce! Svik mig aldrig, mina vänner, ty jag älskar er båda och litar på er! Jag vill fortsätta kunna festa med er alltid!

Bruce Vi är med, Robert.

Robert Kom då! Bordet väntar!

(De går ut, Robert i mitten med armarna om de andra.)

Akt II scen 1. Tavernan.

Robert Detta är min värld, Bruce: fest, musik och underhållning. Låt världen få vara lycklig om så åtminstone bara på krogen! Det enda paradiset heter vin, som får oss att glömma allt det vi borde glömma men aldrig glömmet. Dansa med Clothilde, Bruce.

Bruce Jag är rädd att jag inte är något vidare dansant....

Robert Försök åtminstone. Gör det för min skull. Jag bjuder ju. Jag vill se hur ni två tar er ut tillsammans.

Clothilde Det tycks att vi inte har något val, Bruce. Chefen befäller.

Robert Nej, jag ber er. Var nu artiga och ställ upp.

Bruce (bjuder artigt upp Clothilde. De dansar bland de andra.)

Robert Se hur de dansar. Ingenting avslöjar en mer än hur man dansar. Min flicka, sensuell, raffinerad och behärskad med en rik portion av både kallt förnuft och långt gående intuition, och Bruce, den stackars fattiglappen, som aldrig fått någon chans, försiktig, trevande, villrådig och fullständigt konventionell. Jo, de skulle passa

tillsammans, åtminstone han med henne men aldrig hon med honom. Hon är för levande och han är för blyg. Jag har ingenting att frukta av honom. Min skolkamrat! Visst såg vi varandra, men aldrig att vi lärde känna varandra. Ingen lärde sig någonsin känna Bruce.

Dick (kommer fram) Bob!

Robert Dick! Vad gör du här!

Dick Råkade passera förbi. Sitter du här ensam?

Robert Min flicka dansar med en annan.

Dick Låter du henne det? Vad tycker hon om det?

Robert Jag tvingade dem. Men slå dig ner. Här, ta ett glas. (*häller upp ett glas vin åt honom.*)

Dick Tackar. Just vad jag behövde. Vem är han?

Robert En gammal skolkamrat. Utskickad av farsgubben för att lura hem mig. I stället lurar vi båda farsgubben.

Dick Så du låter honom leva här på dina och Lord Cecils pengar för att han ska låta bli att se till att du åker hem?

Robert Varför inte?

Dick Han tycks gilla din brud.

Robert Hon älskar bara mig.

Dick Var inte för säker. Nu för tiden slår brudar upp för ingenting.

Robert Inte hon med mig.

Dick Säg inte att ni är förlovade.

Robert Aldrig i livet. Men hon skulle nog vara villig.

Dick Slå till då. Hon är ju en saftig böna.

Robert Jag låter henne bestämma takten. Dessutom vill jag ha ryggen fri. Om jag måste vidare måste jag vidare.

Dick Jag förstår. Som vanligt.

Robert Du känner mig.

(Dansen slutar. Clothilde och Bruce kommer tillbaka.)

Får jag presentera, Dick, en gammal polare från collegetiden, en förbåld skojare och obotlig som sådan men listig. Försök inte bara lura honom! Det här är Bruce, min gamle skolkamrat. Clothilde känner du redan.

Clothilde Så roligt att se dig, Dick. Var har du varit?

Dick I södern. Jag föreslår att ni kommer till mig på Sardinien. Jag har hyrt en villa där, och den behöver befolkas.

Robert Faciliteter?

Dick Strand. Segelbåt. Allt. Ingenting saknas.

Robert Vi slår till, Clothilde. Vad säger du, Bruce? Kommer du med?

Bruce (försiktigt) Är jag bjuden?

Robert Är jag bjuden! Hör på den! Vill du ha det skriftligt! Slå till, Bruce! En månads extra semester med havsstrand och kryssare! Du kan inte säga nej till *det!*

Dick Bobs vänner är mina vänner. Du är välkommen om du vill, Bruce. Själv måste jag mest vara borta därifrån, så jag är bara glad om ni stannar där.

Bruce Jag har bara en betänklighet.

Robert Nå?

Bruce Din far, Robert. Vad ska jag skriva till honom? Att jag följt med dig och din flicka till Sardinien för att dela ert liv där och så lättare kunna övertala dig till att lämna det?

Robert Du var aldrig dum, Bruce. Hitta på något.

Clothilde Låt honom fara hem om han vill. Låt honom säga till din far att han har misslyckats. Din far kan ändå inte enlevera dig från mig.

Robert Vad har du för färdigheter, Bruce?

Bruce Egentligen bara en. (*skriver*)

Robert Du hade många knep för dig i skolan.

Dick Vad tusan skriver han?

Robert Bara sitt namn.

Clothilde Men med olika stilar.

Robert Nu minns jag! Bruce, du blev ju utbildad kalligraf!

Bruce (visar pappret) Här ser ni mitt namn men med fyra fullständigt olika handstilar. Jag behärskar i princip vilken handstil som helst. Det är min enda tekniska färdighet.

Robert Den kan vi utnyttja.

Clothilde Hur då?

Robert Bruce, vi behöver min farsas pengar, och du kan förmedla dem. Vi fixar det. Jag är urusel på att skriva själv. Under mina tre år i Italien har jag bara skrivit två korta brev hem. Nu ska jag bättra mig.

Bruce Menar du att jag ska skriva dina brev och bli din spökskrivare?

Robert Inte genast. I början ska jag diktera dem, så att du kommer in i min stil. Jag ska berömma dig för farsgubben, säga att du fått mig att tänka efter, gjort mig till en bättre människa, och så vidare, och medsända några räkningar. Sedan går vi vidare. Bråkar han får vi skriva mera brev, och då får du hjälpa mig. Är jag ute och seglar med Clothilde en längre tid kan du själv skriva brev på min skrivmaskin och lära dig underteckna dem med min namnteckning. Kan du lära dig det är saken klar.

Bruce Din spökskrivare och förfalskare?

Robert Vad gör vi inte för farsans pengar?

Dick Jag hade inte kunnat fundera ut det bättre själv.

Robert Bruce, är du med? Kom inte med några fler löjliga betänkligheter nu! Du har ju ett liv att leva!

Dick Experimentet förtjänar att testas.

Bruce Okey, vi prövar och ser hur det går.

Robert (entusiastisk) Bravo!

Clothilde Se det som en lek, Bruce, en uppskjutning av livets allvar.

Bruce Ja, det är väl det det är.

Dick Då sticker vi! Vad sägs om i morgon?

Clothilde (höjer sitt glas) För Sardinien!

de andra För Sardinien!

(*De skålar.*)

Scen 2. En solig veranda vid Medelhavet.

Bruce Vad sägs om det här, Robert? (*läser*) "Käre far, Jag beklagar att du så illa överensstämmer med mitt leverne här att du skickar på mig en gammal skolkompis med det hemliga uppdraget att återinföra mig under dygdens och arbetets ok. Jag kan försäkra dig, att han har gjort det bästa av saken och nästan övertygat mig, så att jag är på vippen att ge upp mitt lösa vagabondliv bara för att behaga dig. Emellertid återstår det mig en del affärer att reda upp först, som du kan se av de bifogade räkningarna. Men den viktigaste handlar inte om pengar utan om min flicka, som jag nu varit tillsammans med i ett halvår och som jag inte bara kan släppa utan vidare.

Jag måste först få klarhet i om vi skall fortsätta tillsammans och stadga oss eller om vi skall gå skilda vägar. Jag ber om ditt överseende med din slarvige son, Robert Cecil."

Blir det bra?

Robert Alldeles utmärkt. Jag kunde inte ha gjort det bättre själv. Får jag bara föreslå att du byter ut "varit tillsammans" till "kilat stadigt", så känner han igen mig bättre. För övrigt får du mig att framstå som bättre än jag är. Det kommer att imponera på gubben.

Bruce Huvudsaken är att du får anstånd och dina pengar.

Robert Just det.

Clothilde Ingen far kan motstå ett sådant brev från sin son.

Dick Bruce blir mer och mer oumbärlig för dig, Bob.

Robert För oss alla.

Dick Bra. Jag tar brevet med mig när jag sticker.

Robert Skriv ut det på min skrivmaskin, Bruce, så signerar jag det sedan.

Bruce Om ni ska segla ut på en månad kan jag behöva ett antal av dina namnunderteckningar att öva mig på.

Robert Kommer du inte med oss?

Clothilde Han kanske hellre vill stanna här.

Robert Hur god seglare är du, Bruce?

Bruce Jag har seglat varje sommar åtminstone som gast.

Robert Då duger du. Kom med!

Clothilde Jag föreslår att ni två tränar i några dagar först och ser hur ni fungerar som seglare tillsammans innan vi tar några risker på tre man hand.

Robert Du är som vanligt klokare än alla andra tillsammans, Clothilde. Men visst, Bruce. Du ska få se alla mina namnteckningar från det senaste året. Jag har ju alla mina kvittenser från banken kvar.

Bruce Det räcker gott, Robert.

Dick Skynda på med brevet, Bruce, så att jag hinner in till staden och tillbaka till i kväll. Jag vill inte missa Clothildes middag. Och i morgon sticker jag till Rom.

Robert Du stressar oss, Dick!

Dick Det blir bättre när jag är borta. Hela huset är ert, och havet också.

Bruce Jag skriver ut det genast. (*går*)

Robert Är du rädd för Bruces sällskap, Clothi?

Clothilde Jag vet inte var jag har honom.

Robert Vi har honom här. Låt oss utnyttja honom.

Clothilde Allt är bra så länge ni kommer överens.

Robert Det är det jag menar. Vad har du att frukta av mig om han kommer med som beskydd när vi seglar?

Clothilde Ingenting.

Robert Vi har tur som fått honom på halsen.

Clothilde Jag hoppas det, Robert.

Scen 3. På segelbåten till havs.

Robert Vi seglar bra tillsammans, eller hur, Bruce?

Bruce Bättre än väntat.

Robert Du verkar vanare vid segling än jag.

Bruce Du är inte precis någon nybörjare själv.

Robert Jag hade aldrig vågat mig ut annars, allra minst med dig.

Bruce Du har ingenting att frukta av mig, Robert.

Robert Det vet jag, Bruce. Men jag vet ingenting om dig.

Bruce Det är inte så mycket att veta.

Robert Du var alltid tyst och tillbakadragen i skolan och ville aldrig tävla eller utmärka dig. Du gav alla intryck av att vara en nolla, men du kammade alltid hem full pott på alla prov. En tyst och mystisk streber med dolda motiv och dunkla syften. Den bilden har vi av dig, Bruce.

Bruce Jag vet inte själv vad jag vill. Jag bara flyter med strömmen och tar vara på tillfällena ibland, som när jag fick erbjudandet av din far.

Robert Det var ett lyckokast att du nappade på det. Jag trivs med dig, Bruce. Något säger mig att vi är lika ruttna odågor båda två. Skillnaden är bara den att jag har pengar medan du har ingenting, och jag har en flicka medan du är utan.

Bruce Jag har inga ambitioner.

Robert Åtrår du inte allt det goda med mitt liv, Bruce, nu när du ser hur jag har det? Jag delar det gärna med dig. Vi kunde ha skoj tillsammans ordentligt. Låt oss fortsätta resa så här för alltid tillsammans. Låt oss sticka till Indien. Där lever man gott som en miljonär för bara tio tusen pund.

Bruce Och Clothilde?

Robert Hon vore nog inte intresserad.

Bruce Skulle du bara släppa henne?

Robert Varför inte? Hon lever helt på mig. Jag har inga skyldigheter mot henne.

Bruce Hon älskar dig, Robert.

Robert Det är hennes ensak. Det bekymrar mig inte.

Bruce Menar du, att du föreslår att du skulle överge henne för att leva med mig?

Robert Varför inte? Det vore ett intressant experiment. Jag har lust att testa dig, Bruce. Du har blivit som en bror för mig.

Bruce Och du som en storebror för mig.

Robert Du ser själv. Vi borde slå oss ihop på allvar.

Bruce Och din far? Vad skulle han säga? Vad skulle du tvinga mig att skriva? Att du har skrotat din flicka för att satsa på ett liv med mig i Indien, jag som skulle föra dig tillbaka?

Robert Bli inte upphetsad, Bruce. Se det objektivt. Vi skulle bara leva som bröder.

Bruce Hur länge?

Robert Tills det inte skulle gå längre. Tills jag fann en annan värd att överge dig för, som jag nu överväger att överge Clothilde för dig.

Bruce Det är inte rätt, Robert.

Robert Det har inte ett dugg med rättvisa att göra. Det handlar om att ta ut det maximala av livet.

Bruce Du skenar iväg med dina relationer.

Robert Kanske jag har anledning.

Bruce Vad menar du?

Robert Jag har skäl att misstänka att jag är HIV-positiv, Bruce. I så fall spelar ju livet ändå ingen roll. Varför då spara på det och ägna sig åt tråkigheter och förpliktelser?

Bruce Har du undersökt dig?

Robert Nej, och jag tänker inte göra det heller.

Bruce Ligger du med Clothilde?

Robert Nej, vi gör inte kärlek på det sättet. Jag aktar henne. Det finns andra medel.

Bruce Då förstår jag hennes egen tvehägsenhet. Hur säker är du på din eventuella misstanke? Tänk om du är helt frisk och själv förtränger den vissheten? Vem är det då som stänger livet för dig?

Robert Jag har symptom. Jag ger mig själv 40% chans, och de chanserna verkar bli mindre från månad till månad.

Bruce Men Robert, det är ju förfärligt!

Robert Gå inte till överdrift. Vi närmar oss en tid då det hör till vanligheterna. En dödlig sjukdom som inte syns, precis som cancer, tills den plötsligt bryter ut i full blom strax innan man dör. Släpp litet på focken där, Bruce.

Bruce Din far vet naturligtvis ingenting om det.

Robert Nej, och han får aldrig veta något heller. Inte Clothilde heller. Bara du och jag vet det.

Bruce Med hoppet om att det inte är någon visshet.

Robert En patient känner bäst själv hur sjuk han är. En läkare kan bara konstatera fakta, om de finns tillgängliga. Om de inte är klart manifesterade kan han ingenting göra för att hjälpa patienten.

Bruce Clothilde borde få veta det. Hon skulle uppoffra allt för dig.

Robert Jag vill inte ha några uppoffringar. Jag vill leva. Det sista jag vill är att bli tyckt synd om. Jag trodde jag kunde lita på din manliga distans, Bruce.

Bruce Jag känner inte att jag kan följa med dig till Indien, Robert.

Robert Då faller det förslaget. Då återstår det att fortsätta spela teater för min far för att med din hjälp pumpa honom på mera pengar fastän jag inte kommer hem. Det kan vara roligt det också. Du förstår väl att jag aldrig kan komma hem?

Bruce Om du är så säker på din sjukdom förstår jag det.

Robert Och att jag aldrig kan ge mig fullt ut åt Clothilde?

Bruce Jag förstår det också. Men lämna då ett utrymme kvar för chansen av din friskhet!

Robert Jag har ett annat förslag, Bruce. Jag har ju allt vad du inte har. Antag att jag verkligen är döende - vad sägs om att överta min roll? Du har redan vuxit in i den. Du kan använda min handstil. Jag har lärt upp dig med flit. När jag är borta kunde du ta hand om mitt pass och sätta dit din egen bild. Du kunde till och med få överta Clothilde, trösta henne och göra henne lycklig. För du är väl åtminstone frisk, inte sant? Du har inte trasslat till det sexuellt för dig.

Bruce Sluta spekulera i din egen död, Robert!

Robert Vi måste befatta oss med verkligheten. Vi slipper den inte.

Bruce (efter någon eftertanke) Jag ska tänka över allt vad du har sagt, Robert, och en sak kan du lita på: allt detta stannar oss emellan. Jag avslöjar aldrig något för någon.

Robert Annars hade jag inte kunnat avslöja det för dig. Jag visste att du var en vän, den kanske enda jag har och som jag kan lita på. Förlåt mig, Bruce, att jag delat med mig med mer än bara mitt överflöd.

Bruce Det är helt i sin ordning, Robert. Nu vänder vi hem.

Robert Som du vill. (*börjar vända rodet*) Klart för slag!

Akt III scen 1. På terrassen. En ljuvlig morgon.
Clothilde och Bruce med var sin drink.

Clothilde Robert har förändrats sedan han kom tillbaka. Vad hände egentligen mellan er där ute?

Bruce Ingenting.

Clothilde Och det vill du jag ska tro på?
Bruce Vad tror du?
Clothilde Jag ska säga dig vad jag vet. Jag har anledning att tro att Robert är mycket svårt sjuk.
Bruce Varför tror du det?
Clothilde Det kan jag inte tala om för dig, men förr eller senare får du väl veta det ändå. Jag vill helst uppskjuta den stunden så länge som möjligt.
Bruce Du sade vad du trodde men inte vad du vet.
Clothilde Jag vet vad jag tror. Jag kan lita på min intuition. Men jag kan inte konkretisera den. Men samtidigt anar jag att du vet mer än vad du låter påskina.
Bruce Jag är här som hans faders ombudsman och har som sådan en viss tystnadsplikt.
Clothilde Jag förstår. Det respekterar jag.
Bruce Men på vilket sätt skulle Robert vara sjuk?
Clothilde Det sitter i själen. Han är djupt olycklig innerst inne, och jag vet inte hur jag ska kunna hjälpa honom. Men kanske vi båda kan göra det, om vi hjälps åt.
Bruce Jag gör allt vad jag kan.
Clothilde Säg mig bara en sak. Vet du mer än jag eller inte?
Bruce Jag tror att jag vet mer.
Clothilde Bra. Behåll då den kunskapen för dig själv, så skall jag behålla min kunskap för mig själv så länge det går.
Bruce Tror du de är olika?
Clothilde Å det väsentligaste. Du kände honom bara som barn och pojke. Jag har lärt känna honom i sängen. Det är en viss skillnad.
Bruce Ja, det är det nog.
Clothilde Skål på dig, pojke! För vår vän vi har att ta hand om!
Bruce Jag tror vi i högsta grad har gemensamma intressen, Clothilde.
(De skålar och dricker varandra till i samförstånd.)

Scen 2. Sängkammaren. Robert och Clothilde.

Clothilde Jag älskar dig, Robert, och jag vill bara hjälpa dig. Men hur kan jag hjälpa dig när du aldrig släpper mig in på dig? Vad är det mellan dig och Bruce egentligen?
Robert Ingenting du behöver bekymra dig om.
Clothilde Men ni har hemligheter.
Robert Det har vi också.
Clothilde Men jag är din kvinna.
Robert *(skrattar)* Är du svartsjuk?
Clothilde Det är inget att skratta åt. Jag vet hurdana ni engelsmän är. Ni är alla bisexuella, och utanför England tillåter ni er vad som helst.
Robert Jag har inget homosexuellt förhållande med Bruce.
Clothilde Varför har du inget sexuellt förhållande med mig då?
Robert *(börjar bli arg)* Kräver du det av mig?
Clothilde Något håller dig tillbaka, och det är som en mur mellan oss.
Robert *(argare)* Du vet inte vad du begär av mig.
Clothilde Bara en smula naturlighet.
Robert Är vi inte vänner? Räcker inte det? Är jag inte generös mot dig? Vill du ha mera? Vill du ha mera?

Clothilde Jag vill ha kärlek.

Robert Då ska du för fan få så mycket kärlek du begär och mera därtill!

(kastar henne brutalt i sängen, drar fram sin byxrem och binder fast hennes händer vid sängen bakom hennes huvud)

Clothilde (skrattar) Robert, nu börjar det likna något! Men vad är det för att vilddjur jag har manat fram? Du är ju sjuk!

Robert Håll käften! *(munkavlar henne med sin halsduk)*

Clothilde, jag har älskat dig, men du vet inte vem du har att göra med! Du ska få vad du vill, men under tårar och hjärtskärande avgrundsklagen! Försök förlåta mig, men jag har aldrig tidigare velat eller kunnat skada dig. Döm mig sedan för vad du vill, och skilj dig från mig om du vill, men hetsa inte fram djuret inom mig fler gånger! Skrik ut min perversitet inför hela världen om du vill, men lämna mig i fred! Jag är inte oerfaren! Jag våldtogs redan som gosse av galna snuskpräster till bigotta katoliker! Jag har knullat tusen horor och lika många gossar! Jag är lastbarheten själv! *(river av henne alla hennes kläder. Hon blir alltmer förvånad men ej förfärad. Han slår sig ner bredvid henne och lägger sig bredvid henne.)*

Jag hade trott och hoppats att jag i dig hade funnit en partner jag kunde skydda för mig själv. Jag trodde att en idealisk vänskap med en kvinna var möjlig utan att den skulle spåra ur i våld och gräl och sex. Jag älskade dig verkligen, *Clothilde*. Se nu hur det har gått, bara för att du krävde sex! *(lossar hennes munkavle, kysser henne)* Men bakom detta monster finns en ocean av ömhet. Kan du förlåta mig?

Clothilde Robert, det finns ingenting att förlåta, bara du inte gör mig illa.

Robert Jag har redan gjort dig illa. Och vad värre är: du har gjort mig upphetsad. *(reser sig och börjar kränga av sig kläderna)*

Clothilde Nej, Robert! Inte så här! Jag tror dig! Men våldta mig inte! Då blir allting fel!

Robert Du bad om det själv, ditt stackars luder. *(kastar sig över henne)*

Clothilde Hjälp! Hjälp!

Robert Håll käften! *(ska munkavla henne igen när plötsligt dörren slås upp och Bruce störtar in. Han fattar genast hela situationen.)*

Bruce (ingriper) Nej, Robert! Du får inte! *(slungar Robert naken ur sängen)*

Robert Vem fan bad dig komma hit och störa!

Bruce Jag hörde era röster. *Clothilde* ropade på hjälp. Det räckte.

Robert Har du stått och lyssnat, din falske smygare!

Bruce Nej.

Clothilde (lugnt) Robert, befria mig.

Robert (bryter samman, befriar henne) Mitt hjärta, jag kunde inte styra mig själv. Jag har aldrig kunnat styra mig själv. Hjälp mig skydda mig mot mig själv, ty det har jag aldrig kunnat göra själv! *(gråter)*

Bruce (sätter sig bredvid honom, tröstar honom) Det är bra nu, Robert. Det är över.

Clothilde (klär hastigt på sig nattlinnet) Jag har aldrig sett honom sådan förut. Vad är det med honom egentligen?

Bruce Han är bara överkänslig och hysterisk.

Clothilde Han är ju alldeles ifrån sig och helt förstörd. Han behöver lugna ner sig. Res bort med honom, Bruce. Ta honom på en tripp. Jag måste tänka över det här.

Bruce Tänker du överge honom nu?

Clothilde Nej, men jag behöver få distans. Möt mig i Rapallo. Ta med honom till Sicilien, Neapel, Capri och Rom, så ses vi sedan i Rapallo.

Bruce Vad tycker du om det, Robert?

Robert (lugnare) Gör med mig vad som helst, men rädda mig från mig själv.

Bruce Han går med på det.
Clothilde Vi lämnar Dick och hans segelbåt åt deras öde. Han får finna sig i att vi har fått viktigare saker att göra. Det är bäst, tror jag, att ni två inte far ut och seglar ensamma mera. Min man kunde hitta på något dumt. Han är ju en uppenbar potentiell livsfara för sig själv.
Bruce Älskar du honom?
Clothilde Mer än någonsin.
Robert Du kom i sista ögonblicket, Bruce. Det hade kunnat gå illa.
Bruce Jag vet. Allt är bra nu.
Robert Nej, Bruce, det kan aldrig bli bra mera. Du har själv sett det.
Bruce Kom, Robert. Du behöver sova. (*till Clothilde*) - Har du något lugnande?
Clothilde (*ger honom piller*) Här.
Bruce Sov gott nu, Clothilde. För säkerhets skull är ni två separerade för i natt.
Robert Det är bäst så. (*Bruce leder ut Robert.*)
Clothilde (*ensam*) Vad ligger bakom detta? Han är ingen psykopat. Snarare är han som ett vilt och bortskämt barn som inte kan behärska sig själv. Men samtidigt så mycket värme och ömhet, generositet och välvilja. Varför vill han inte släppa fram den biologiskt? Vad håller honom tillbaka?
(sätter sig på sängen och tänder en cigarett)

Scen 3. Villa San Michele på Capri med utsikt mot *I Faraglioni*.

Robert Jag menar allvar, Bruce.
Bruce Det är ett ytterst extraordinärt erbjudande.
Robert Du ser hur min feber går upp och ner. Det är kört för mig.
Bruce Men är det praktiskt genomförbart?
Robert Om du är skicklig.
Bruce Men hur skulle det gå till rent praktiskt? Det är många detaljer som måste utredas.
Robert Gör det inte svårare än det är. Låt mig leva så länge som möjligt. Säg ingenting definitivt eller entydigt till någon. Kom ihåg, att du måste veta lika litet som alla andra.
Bruce Det största kruxet är ditt lik, som aldrig någonsin får hittas.
Robert Det sköter jag om. Lita på mig.
Bruce Hur ämnar du försvinna?
Robert I värsta fall får du hjälpa mig.
Bruce Du ser. Det är ett krux.
Robert Nej, det är det inte. Jag kan sticka till Indien anonymt och försvinna där i Nepals djungler. Tusentals försvinner spårlöst varje år.
Bruce Det andra kruxet är Clothilde. Jag kan inte ljuga för henne.
Robert Det behöver du inte göra. Låt bara bli att berätta sanningen. Detta är det enda jag ålägger dig: ingen får någonsin veta att jag led av Aids.
Bruce Men vad ska jag säga till henne?
Robert Det blir ditt bekymmer. Bruce, jag ger dig mitt liv. Du kan kvittera in mina checker från pappa. Du kan skriva till honom i mitt namn. Du får två liv i stället för ett. Gör det bästa av saken. Jag har fixat lägenhet åt dig i Rom genom Dick. Han har skaffat den i mitt namn, men du får den. Ta hand om Clothilde. Gör det bästa av mitt liv. Gör allt det som jag aldrig kunde göra. Jag hade allt men gjorde mig sjuk. Du har ingenting men är frisk. Jag överlåter allt åt dig. Se det som en förvaltning på livstid.

Bruce Och om bluffen genomskådas?
 Robert Det blir ditt bekymmer. Se till att den inte gör det. Du är fiffig. Du klarar det.
 Bruce Jag tror att din säkraste väg ut är att försvinna till Indien.
 Robert Det tror jag också.
 Bruce Jag går med på ditt förslag på ett villkor. Du måste hålla kontakt med mig från Indien så länge som möjligt.
 Robert Det är rimligt.
 Bruce Mest så att jag kan skicka dig pengar så länge som möjligt.
 Robert I värsta fall, Bruce, om vår komplot avslöjas, kan du komma efter mig till Indien.
 Bruce Ja.
 Robert (*sträcker fram handen*) Överens?
 Bruce (*fattar den*) Ja, med bävan.
 Robert (*till en anställd*) Får vi några drinkar till.
 den anställde Samma omgång igen?
 Robert Ja. Manhattan är det enda som duger. Vi måste fira vårt affärsavtal ordentligt, eller hur, Bruce?
 Bruce Som du vill.
 (*De får sina drinkar och skålar, Robert hjärtligt, Bruce med bävan.*)

Akt IV scen 1. Rapallo, som i akt I scen 2.

Clothilde Kom in, Bruce. Var har du Robert?
 Bruce Är han inte här?
 Clothilde Jag trodde ni skulle komma tillsammans.
 Bruce Jag trodde han skulle ha kommit hit före mig.
 Clothilde Men kom in och sätt dig. Kaffe? Vin? Te?
 Bruce Tack, gärna kaffe.
 Clothilde Berätta nu allt. Ni har tydligen skilts på vägen. Vad hände?
 Bruce Vi skildes på Capri. Robert ville föra mig till Rom för att ordna med sin lägenhet och andra saker. Han bad mig vänta en vecka och sedan komma direkt till Rapallo.
 Clothilde Då är han nog kvar i Rom.
 Bruce Jag passerade Rom på vägen och sökte upp hans adress där. Hans portvakterska sade att han avrest. Då trodde jag han rest hit.
 Clothilde Tror du han har hittat på något dumt?
 Bruce Det gjorde han alltid emellanåt. Har han inte hört av sig till dig?
 Clothilde Inte efter Sardinien.
 Bruce Han måste dyka upp eller höra av sig. Om ingenting händer måste vi kontakta polisen.
 Clothilde Tänker du meddela hans far?
 Bruce Bara om vi kontaktar polisen.
 Clothilde Jag tycker vi kontaktar polisen genast. Jag känner på mig att något är fel.
 Bruce Som du vill.
 (*Clothilde tar genast sin telefon och slår ett nummer.*)
 Clothilde Hallå. Vi vill anmäla ett försvinnande. Robert Cecil, engelsman. Ja, han sågs senast på Capri men reste därifrån till Rom. Tack, kommissarien. (*lägger på luren*)
 De skall undersöka saken genast.

Bruce Det är lika bra.

Scen 2. London.

Cecil En högst bekymmersam angelägenhet, Evelyn. Min odåga till son tycks ha försvunnit spårlöst.

Evelyn Frivilligt eller utan anledning?

Cecil Ingen vet. Jag måste nästan resa dit ner och delta i undersökningen, men jag vill att du följer med som hans ekonomiska målsman.

Evelyn Som du vill, George. När försvann han? Vad är det sista man har hört från honom?

Cecil Jag skickade ner en gammal skolkamrat till honom för att hämta hem honom, en Bruce Lockhart. Denne hade tydligen gott inflytande över min vanartige son, ty, kan du tänka dig, Robert började plötsligt skriva brev hem. Och det var riktigt rörande brev. Han skrev att han var ledsen över sina slarviga vägar och seriöst skulle begrunda möjligheten att komma hem. Och så försvinner han bara.

Evelyn Hade han motiv att försvinna?

Cecil Inte så vitt jag vet. Hans affärer var i ordning, och hans flicka älskade honom. Vad mer kunde han begära? Han fick alltid allt vad han behövde.

Evelyn Men du ville ha hem honom.

Cecil Men han protesterade inte.

Evelyn Och du har bekostat både hans och den där Bruces uppehåll i Italien.

Cecil Ja.

Evelyn Du tror inte de kan ha lurat dig tillsammans?

Cecil Aldrig. Min son är en odåga, men Bruce var mer än ordentlig.

Evelyn Tror du något har hänt? Tror du Robert kan ha råkat ut för något?

Cecil Det borde i så fall ha lämnat spår. Om han till exempel plötsligt skulle ha mördats borde man ha funnit hans lik. I stället tyder allt på motsatsen. Han hade precis skaffat sig en rejäl våning i Rom.

Evelyn Alltså planerade han att stanna där och inte komma hem.

Cecil Det ser så ut.

Evelyn Känn dig blåst, George.

Cecil Vad menar du?

Evelyn Det är bara min känsla inför situationen, min första reaktion. Jag tror Robert har stuckit iväg med så mycket pengar som möjligt. Han gjorde ett stort uttag för inte så länge sedan.

Cecil Därför behöver vi dig i Rom, Evelyn. Du har alla siffrorna.

Evelyn Då åker vi väl då.

Scen 3. En fin lägenhet i Rom.

Bruce Jag gör så gott jag kan, Robert, och mer kan jag inte göra. Men det är en svår väg du gett mig att gå, och jag stapplar fram ett steg i sänder, hela tiden rädd för att ramla. Men hittills har allting gått bra. *(Det ringer.)* Bara det inte är polisen nu igen.

(öppnar. Finner Dick.) Dick!

Dick Jag trodde Robert bodde här.

Bruce Det gör han.

Dick Men det är du som öppnar. Var är Robert?

Cecil Jag är mycket bekymrad, speciellt som jag verkligen trodde Robert var på väg hem. Jag skickade vännen Bruce hit för att rycka loss honom från hans lösa leverne och få hem honom, och det såg ut att lyckas. Robert skrev själv till mig och visade ånger och god föresats, och så bara försvann han. Min största fruktan är att han tagit ut alla sina pengar för att resa vidare till ingenstans utan att meddela någon för att kunna leva vildare än någonsin. Mitt enda hopp är att han då någonstans ifrån skall höra av sig. Jag ämnar fortsätta hjälpa honom ekonomiskt ända fram tills han har lämnat oss ett dödscertifikat.

polisen Mademoiselle Clothilde, vad tror ni om saken?

Clothilde Jag tror som lord Cecil att han flytt utomlands inkognito kanske till Indien.

polisen Vi har undersökt den möjligheten. Om han har rest bort med flyg måste han kunna påträffas i passagerarlistorna. Vi har inte funnit honom. Om han flugit utomlands måste han ha använt falskt namn och pass. Återstår möjligheten att han rest bort med båt, exempelvis till Grekland, Cypern, Malta eller Turkiet. Då är det svårare att finna honom, men en engelsman märks alltid, och våra undersökningar har inte funnit något spår av honom på någon båt.

Cecil Tåg? Bil?

polisen Ännu svårare möjligheter att undersöka. Får jag nu be mr Bruce om sin mening.

Bruce Jag var tydligen den som träffade honom sist. Vi lämnade Clothilde på Sardinien tillsammans för att senare återförenas med henne i Rapallo. Det var hennes eget förslag. Vi följde hennes råd, tog båten till Palermo, åkte runt på Sicilien, festade i Taormina, tog tåget till Neapel, stack ut till Sorrento och Capri, där han lämnade mig för att sköta om sin lägenhet i Rom, som Dick här ordnat åt honom. När jag kom till Rom en vecka senare var han inte där, så jag antog att han rest vidare till Rapallo. I Rapallo mötte jag Clothilde ensam, och vi var båda förvånade.

Clothilde Det stämmer.

polisen Jag har förstått att lord Cecil bekostat även *er* vistelse här i Italien, mr Bruce.

Cecil Helt riktigt, och det är jag villig att fortsätta med så länge det finns hopp.

polisen Mr Dick?

Dick Jag har ingenting att säga.

polisen Ingenting alls?

Dick Nej.

polisen Vi är mycket tacksamma för ert samarbete, då det är nödvändigt för vår undersökning. Er iver för att få veta vad som hänt Robert är helt befogad och rekommendabel. Emellertid ämnar vi lägga ner undersökningen tills någonting nytt händer, som förändrar saken. (*Alla blir förvånade.*)

Cecil (upprörd) Men ni har ju inte hittat honom!

polisen Jo, lord Cecil, vi har hittat honom. Han lever här i Rom på sin adress, som mr Dick ordnat åt honom. Flera har sett honom, och hans värdinna bekräftar att han förekommer. Vi har funnit att han troligen helt enkelt önskat avskärma sig från släkt och vänner. Inte sant, herr bankir, att han på nytt som vanligt lyft sitt månatliga underhåll?

Evelyn Ja, för två dagar sedan.

polisen Alltså lever han och fortsätter han som vanligt. Om han vill vara i fred borde ni respektera det. Tids nog hör han av sig igen när han känner för det. Har han skrivit brev till er, lord Cecil, gör han det säkert igen.

Dick Men när jag besökte honom i Rom var bara Bruce hemma.

Bruce Det är riktigt att han gav mig nycklar till hans lägenhet.

polisen Gav han dem själv?

Bruce Genom värdinnan. Reservnycklar för säkerhets skull.
Dick Men du bodde där.
Bruce I Rom har jag ingen annanstans att bo.
polisen Undersökningen vilar, lord Cecil. Den är varken slutförd eller lagd till handlingarna. Händer det något som förändrar vår uppfattning att han fortsätter sitt ryckiga och nyckfulla liv som vanligt, så tar vi åter upp fallet. Om ingen har något mer att säga, så var det allt, mina herrar och damer. (*väntar på svar. Alla är förbluffade.*) Ni får sitta kvar och diskutera saken så länge ni vill. Ni hittar säkert ut själva. Jag måste tyvärr ta i tu med andra ärenden. Buon giorno, mina herrar. (*går*)
Cecil Har han då lurat oss alla?
Evelyn Det ser inte bättre ut. Kom så reser vi hem, George.
Clothilde Han skulle aldrig överge mig på det sättet.
Cecil Det har han säkert inte gjort.
Dick (*med en blick på Bruce*) Det är något som inte stämmer.
Bruce Vad då, Dick?
Dick Det är det jag inte vet - ännu.
Clothilde Bruce, ta mig bort härifrån. Jag vill prata i enrum med dig.
Bruce Vi kan åka hem till Roberts lägenhet, om du vill.
Clothilde Ja tack.
Cecil Bruce, givetvis fortsätter vi stödja dig här så länge krisen pågår och så länge du vill fortsätta.
Bruce Jag ska fortsätta göra mitt bästa, Sir.
Cecil Det är vi tacksamma för. Clothilde, räkna med all vår hjälp.
Clothilde Tack, Sir.
Cecil Kom, Evelyn. Låt oss gå.
Evelyn (*ser på klockan*) Det går ett flyg till London om två timmar. (*de går*)
Dick Har du ingenting mer att säga, Bruce?
Bruce Inte just nu. Men jag står till din tjänst när som helst.
Dick Bra. Jag hör av mig. (*går*)
Bruce Kom, Clothilde. Jag står till ditt förfogande.
Clothilde Tack, Bruce. (*de går ut*)

Akt V scen 1. Lägenheten.
(Bruce och Clothilde kommer in.)

Bruce Får jag bjuda dig på något? Konjak? Whisky? Kaffe?
Clothilde Det är precis som om du bodde här och inte Robert.
Bruce Vad vill du säga med det?
Clothilde Hur mycket har du bott här, och hur mycket har Robert bott här? Vet du det?
Bruce Jag kom hit genast efter Capri. Då hade Robert redan varit här och satt allting i ordning som han ville ha det. Ingenting har förändrats. Jag vet inte hur mycket han har varit här. Själv har jag bara använt lägenheten för tillfälliga övernattningar. När jag inte fann Robert här reste jag direkt till dig.
Clothilde Vet du vad jag tror? Vet du vad jag verkligen misstänker?
Bruce Jag har ingen aning.
Clothilde Jag tror att du har mördat Robert och försöker överta hans liv.
Bruce (*undviker att se henne i ögonen*) Vad får dig att tro det?

Clothilde Han är och förblir mystiskt försvunnen. Han skulle aldrig lämna mig utan en förklaring. Ändå fortsätter någon att ta ut hans pengar och verka i hans namn. Du har möjlighet att göra det, ty du lärde dig förfälska hans namnteckning och kan ha övertagit hans pass.

Bruce Robert är inte död, *Clothilde*. Polisen har ju själv fastställt det.

Clothilde Bevisa det! Polisen är bara bekväm av sig och struntar i om han är levande eller död så länge ingenting kan bevisas. Och Dick tror samma sak som jag.

Bruce Ni får tro vad ni vill. Jag har tystnadsplikt, *Clothilde*.

Clothilde Alltså vet du mer än någon annan och mer än polisen.

Bruce Jag är bunden vid absolut tystnadsplikt av Robert själv.

Clothilde Du kan aldrig ersätta Robert, *Bruce*.

Bruce Vad menar du med det?

Clothilde Du kan aldrig bli min älskare som han var det. Du kan aldrig ta hand om mig som han gjorde det. Han var en djävul ibland, men ingen ängel kan ersätta honom. Och så länge han inte kommer tillbaka och du tiger med vad du vet kommer jag att tro att du har mördat honom.

Bruce *Clothilde*!

Clothilde Var lugn, *Bruce*. Varken Dick eller jag kommer att göra något åt saken. Vi har inte delgivit polisen våra misstankar. Vi avvaktar, och vi bevakar allt vad du gör. Så länge hoppet finns kvar att Robert kommer tillbaka har du ingenting att frukta. Men om en dag någon finner honom död kommer du att bli den ende misstänkte.

Bruce Försöker du varna mig?

Clothilde Jag bara framlägger fakta. Du har rätt att få veta var du står. Jag har informerat dig. Gå försiktigt, *Bruce*. Ingen kan följa Robert i hans vilda fotspår.

Bruce Det vet jag nog.

Clothilde Det var allt. Jag reser hem till Rapallo nu. Försök inte kontakta mig, om du inte har nyheter om Robert.

Bruce *Clothilde*, du är orättvis.

Clothilde På vilket sätt? Jag har inte dömt dig. En misstanke är ingen dom. Tvärtom har jag varit rättvis i att delge dig vår misstanke. Det hade vi inte behövt göra. Vi hade kunnat ge den till polisen i stället. Adjö, *Bruce*. (*går resolut och stänger dörren bestämt efter sig.*)

Bruce (ifrån sig) *Clothilde*! *Clothilde*!

Scen 2. London.

Evelyn Vad är det, *George*?

Cecil Vad menar du om det här brevet?

Evelyn (läser högt och torrt) "Käre gamle far, Ursäkta att jag utsatt dig och alla andra för nya prövningar, men en kris har tillstött som jag inte kunnat lösa på annat sätt än genom att tillfälligt försvinna, och även denna lösning på problemet är endast tillfällig. Jag ber dig ha tålamod med mina ständigt förvärrade nycker. Samtidigt vågar jag be dig att inte ge upp om mig ännu: jag lever och står som vanligt i behov av mera pengar, vilket jag hoppas du fortsätter begåva mig med som vanligt tills vidare. Hörde av *Bruce* att ni alla träffades i Rom och att polisen kunde lugna er angående mig. Hav tålamod. Allt löser sig.

Din slarvige son, Robert."

Åtminstone ett livstecken, eller hur, *George*?

Cecil Läser du ingenting mellan raderna?

Evelyn Vad skulle det vara?
Cecil Hans hälsa. Hans relationer. Hans tillstånd. Var han är.
Evelyn Han säger ingenting om något sådant.
Cecil Nej, det är just det.
Evelyn Var är brevet poststämplat?
Cecil I Rom.
Evelyn Alltså är han i Rom. Ännu ett argument för vår polismästare där nere att ta det lugnt.
Cecil Men det är något som inte stämmer.
Evelyn Vad då?
Cecil Han nämner ingenting alls om Clothilde, som om han hade glömt henne. När jag ringt henne har hon bekräftat att de inte haft någon kontakt alls. Han kan inte bara ha skrotat henne.
Evelyn Varför inte det? Har han inte gjort sådant förut?
Cecil Det var allvar med Clothilde. Det vet jag.
Evelyn Kvarstår möjligheten att han tillsammans med den där Bruce drar dig vid näsan.
Cecil Inte Bruce. Han är för ordentlig och pliktmedveten. Han skulle aldrig bedra någon och allra minst en uppdragsgivare.
Evelyn Jag är inte så säker på den saken. Vem som helst kan låta sig korrumpas av pengar.
Cecil Jag tror inte det.
Evelyn Nå, vi får se. Det tycks i alla fall hela tiden bli en fortsättning på följetongen.

Scen 3. Rapallo.

Dick Vad nytt, Clothilde? Har du hört något från Robert?
Clothilde Nej, men från Bruce.
Dick Den skiten. Jag kan inte med honom.
Clothilde Jag är rädd att vi varit orättvisa mot honom.
Dick Omöjligt. Den skurken har mer på sitt samvete än någon kan misstänka honom för.
Clothilde Läs hans brev.
Dick Måste jag?
Clothilde För Roberts skull.
Dick Bruce var aldrig mer än en parasit. Jag hoppas brevet ger mig vatten på min kvarn.
Clothilde Läs det högt.
Dick (läser) "Kära Clothilde. Ursäkta att jag skriver till dig, men jag är skyldig dig att berätta vad jag kan om mig och Robert. Jag kan nu berätta, att han rest till Goa, då jag ämnar resa dit efter honom. (*Dick rynkar pannan.*) På hans önskan har jag avyttrat lägenheten i Rom, och troligen ser varken du eller Dick röken mer av vare sig mig eller Robert, vilket kanske är lika bra. Robert bad mig ta hand om dig i hans frånvaro, men du gjorde det omöjligt för mig. Jag klandrar dig inte. Jag har åtnjutit många och stora förmåner genom kontakten med Robert, som ni inte utan skäl missunnat mig och betraktat mig med misstänksamhet för, men Gud vet att jag försökt göra skäl för min lön genom att tillfredsställa båda mina uppdragsgivare, Robert och hans far, genom absolut ordhällighet.
 Det var allt. Sköt om dig. Du kanske någon gång hör från någon av oss igen.

Din tjänare,
Bruce."

Har han verkligen stuckit till Goa?

Clothilde Jag har kollat uppgifterna. Lägenheten har övertagits av en annan. Vårdinnan har bekräftat att Robert sagt upp kontraktet. Och jag har med polisens hjälp kollat flygbolagen. Ja, Bruce har stuckit till Indien. På enkel biljett.

Dick Otroligt! Vad tror du om saken? Var de bögar? Hade de ett förhållande?

Clothilde Nej, Dick, ingen av dem var bög, åtminstone inte frivilligt. Robert blev våldtagen som pojke och våldtog som vuxen andra pojkar, men han njöt aldrig av det, och det var aldrig naturligt för honom. Det var mera som ett självplågeri.

Dick Men han tog aldrig dig, eller hur?

Clothilde Sluta, Dick! Han älskade mig, och vår kärlek var äkta! Bruce visste själv att han aldrig skulle kunna ersätta Robert med en liknande kärlek.

Dick Och nu har vi förlorat båda. Och ingen kan fatta varför.

Clothilde Bruce skriver säkert till Roberts pappa. Historien slutar inte här, Dick. Men de har båda lämnat oss bakom sig.

Dick Jag är rädd att du kan ha rätt.

Clothilde Gå nu, Dick. Lämna mig ensam med mina minnen.

Dick Som du vill. *(ser ingen annan råd än att gå, då hon praktiskt taget kör ut honom)*

Clothilde Den förbannade skiten! Hur kunde han inbilla mig att Bruce kunde ha mördat honom? Nu har jag förlorat båda, och det är den skitens fel!

Scen 4. Goa, en sandstrand.

Robert Vi lurade dem, Bruce! Vi lurade hela världen! Kom inte och säg att det inte var värt det! Du ångrar väl inte att du kom?

Bruce Jag har ingenting att ångra.

Robert Det är det jag menar! Här har du paradiset! Bara fria människor! Här kan festerna pågå i dagar och nätter i sträck utan att någon tröttnar. Här i Indien har du allt vad du behöver: frihet, skönhet, ändlösa möjligheter, och till och med en naturligt religiös mentalitet med ett djup utan botten. Napoleon sade till sina soldater när de stod inför pyramiderna i Egypten för två hundra år sedan: "Trettio sekler blickar ner på er!" Detsamma gäller för hela Indien. Här är kulturen och historien överallt utan början och utan slut.

Bruce Och din sjukdom?

Robert Den har jag glömt. Den struntar jag i. Man frågar inte efter Aids i Indien. Får man det så kanske man dör. Det är allt. Flickorna frågar inte efter det, och de är alla vackra som fan. Känner man sig ur form finns här alla medel till verklighetsflykt, alla droger och alla Indiens bästa viner. Det är bara här man odlar vin i Indien, men rommen är inte dålig den heller. Däremot kan jag inte rekommendera whiskyn.

Bruce Och Clothilde? Din far?

Robert Glöm dem. Du är min sekreterare. Vi skriver till min far ibland och håller hoppet levande, så hålls han nöjd. Bekymra dig inte. Vi kan till och med fara ut och segla. Jag förstår inte varför, men på något sätt kan kvinnor aldrig göra sig riktigt övertygande som sportare.

Bruce Och hur länge skall detta pågå, Robert? Hur länge skall vi leva så här i sus och dus med kvinnor och droger och vin?

Robert Så länge du vill. Tills någon av oss dör, Bruce. Och jag tror inte att någon av oss kommer att se till att den ena dör före den andra.

Bruce Och om någon kommer efter oss?

Robert Då sticker vi bara vidare. Det finns andra tillflyktsorter till exempel på Bali, i Thailand, övriga Indien eller Nepal. Hela världen är öppen för oss så länge vi lever. Det var bra att du skrev till Clothilde att du reste efter mig till Goa. Det håller dem lugna. Så länge vi båda lever, Bruce, kommer allting att vara i sin ordning och alla att hålla sig lugna. En vänskap är nog för att kunna upprätthålla hela världsordningen. Kom nu, så tar vi en drink i bungalowen.

(De går.)

Slut.

(Indien, 30.10 - 4.11.2003)